

F 122 Akademiine Raatsi-Eesti Selts
s. 63

Wieselgren, P.

1 kirjakoopia Raatsi Muinsuskaitse-
aneti direktorile [Sigurd Curmanile?]

Masinakirjas allkirjaga

18. jaan. 1932. Tartu

1 l.

Raatsi k.

ett närmare samarbete med det svensk-baltiska samfundet skulle
vi givetvis sätta mycket värde på att få till stånd och vore därför
samma att få närmare reda på Eder arbetsplan, stadgar etc. Skulle detta
samfund såsom sådant eller genom någon av sina ledamöter vilja hjälpa
oss att bli kända i Sverige, så vore det ju också mycket tackvärdigt för
oss.

Bilaga notis om vårt konstituerande sammanskrivande utskände jag för
en vecka sedan till pressen via TT. Tyvärr förkom den av en mindre och
icke vidare pris formulerad notis, som någon estnisk journalist måtte ha
intellegerat. Särskilt med hänseende till utskriften att få ställande reda
möter vore det betydelsefullt för oss att den av såväl formulerade
notisen intogs. Skulle Mr. Herr Riksbankens förordningen vilja göra oss
den tjänsten att begagna oss till hjälp i pressen till vår fördel i
denna sak? Själva att vi i öfverensstämmelse med någon
Då jag hört, att under Eder ledning ett svenskt-baltiskt institut
håller på att bildas i Sverige, hoppas jag Ni inte har något emot, att jag
tillskrivar Eder om de åtgärder, vi när i Dorpat på senare tid vidtagit för
att stärka Baltlands vetenskapliga förbindelser med Sverige. Det vore
Efter att under höstterminen ha förberett saken och fått våra
stadgar godkända av konsistoriet konstituerade vi på nyåret en svensk-
estniska förening, som dr. Moore visst talat om. Dess uppgift blir dels att
härgynna intresset för rent svenska, i andra rummet även andra nordiska
forskningar, dels att mer ingående syssla med den svenska tiden i Estlands
och Livlands historia och dels att i Estland verka för svenska språkets
utbredning. Naturligtvis vore bättre kontakt mellan de båda ländernas ve-
tenskapsmän mycket önskelig härvidlag, och som ett viktigt önskemål hade vi
tänkt oss anordnandet av svenska gästföreläsningar här. Även utgivandet
av en skriftserie med publicering av forskningsresultat från samfundets
arbetsområden - flera dylika föreliggande redan - vore en viktig uppgift.
Men så länge vi saknadesel måste vårt arbete utföras framför allt på sig
formen av föredrag med egna krafter. Offentliga möten av denna art ha vi
också förberett för denna och följande termin. I regel blir det ettlängre
estniskt och ett kortare svenskt föredrag eller tvärtom, båda vid samma
möte. Sålunda skall överbibliotekarie Fuksev tala om sina forskningar över
de svenska boktryckerierna i Estland, docent Sepp om en av honom upptäckt
dagbok av en rysk general, som kastar nytt ljus över krigshändelserna 1701-
1704 i Balticum, professor Wiget om de svenska runstenar, som anspela på Est-
land o. sv. Vid föredrag från det rent nordiska och svenska området blir det
t. v. utom Wiget jag själv, som får tråda i breschen, så länge vi ej ha pengar
att bjuda hit svenska forskare.

Vi ha till Vitterhetsakademien ingivit en ansökan om bidrag ur
Humanistiska fonden. Om denna ansökan kunde beviljas, vore det ju ett synner-
ligen gott handtag för oss, och jag tror verkligen att det både ur veten-
skaplig och politisk synpunkt bleve väl använda pengar. Vi fingo alltför
sent reda på möjligheten att i december ansöka om bidrag för att hinna ta
reda på eventuella närmare bestämmelser för fonden i fråga men hoppas, att
man ej av något formalistiskt skäl lägger vår ansökan ad acta. Så veta vi
t ex. ej med säkerhet, om alla de tre punkter på vår ansökan, där vi redog-
gjort för hur vi tänkt oss användningen av ett eventuellt anslag, låta sig
förenas med fondens bestämmelser. Det gällde 1) inbjudande av föreläsare i
humanistiska ämnen, 2) studier i det baltiska materialet till svensk och
svensk-estnisk historia samt 3) litteraturanskaffning. Under punkt 2 skulle
förstås även tryckningsbidrag ingå. Skulle någon av punkterna icke gå ihop
med bestämmelserna för fondens användning, förplikta vi oss naturligtvis gärna
att använda ett anslag blott till vad som angivits under den eller de punk-
ter, mot vilka ingen invändning göres. En närmare motivering för punkt 2 har
i går som komplettering till ansökan ingivits till akademien.

Ett närmare samarbete med det svensk-baltiska samfundet skulle vi givetvis sätta mycket värde på att få till stånd och vore därför tack-samma att få närmare reda på Eder arbetsplan, stadgar etc. Skulle detta samfund såsom sådant eller genom någon av sina ledamöter vilja hjälpa oss att bli kända i Sverige, så vore det ju också mycket tacknämligt för oss.

Bilagda notis om vårt konstituerande sammanträde utsände jag för en vecka sedan till pressen via TT. Tyvärr förekom den av en mindre och icke vidare bra formulerad notis, som någon estnisk journalist måtte ha intelegraferat. Särskilt med hänsyn till utsikten att få stiftande ledamöter vore det betydelsefullt för oss att den av oss själva formulerade notisen intoges. Skulle Ni, Herr Riksantikvarie, möjligen vilja göra oss den tjänsten att begagna Edert inflytande i pressen till vår fördel i denna sak? Själva stå vi icke, ej heller jag personligen, väl med någon enda daglig tidning, men vi ha minst i huvudstaden.

Moora omnämnde en plan att såsom understreckare i någon svensk tidning söka få införa några artiklar om estniska förhållanden. Om Ni tror, att detta kunde förverkligas, så skulle jag kunna vidtala vår vice ordförande litteraturprofessorn och skalden Gustav Suits att skriva om Estlands litteratur. Om näringslivet och politik kunde man kanske också ha varit intresserad, och slutligen hade jag tänkt mig att besöka den estniska vetenskapen och de estniska vetenskapsmännen. Med undantag för möjligen för Suits tror jag dock inte att folk skulle vilja författa dessa artiklar, om de ej visste, att de verkligen leve intagna. Minns att dessa artiklar, om de ej visste, att de verkligen leve intagna, minns att tone ansåg Moora detta. Men jag har överlämnat ett exemplar av svensk-estniska samfundets stadgar till Vitterhetsakademien.

Slutligen ber jag att överlämna ett exemplar av svensk-estniska samfundets stadgar till Vitterhetsakademien. Detta exemplar skall jag snart inlämna till Vitterhetsakademien. Tid skall bli tillräckligt om så många viktiga personer uttagna till kommittén för att utreda och utvärdera de olika intressen som i denna fråga föreligger. I regel blir det ett litet sammanträde och ett kortare svenskt föredrag eller två, både vid samma möte. Sålunda skall översättning av stadgar och andra handlingar göras av svenska forskare i Estland, som kastar nytt ljus över kyrkans historia 1701-1704 i Baltikum. Professor Wiget om de svenska konsterna, som angavs på Est-lands o. s. v. vid föredrag i Tartu-Dorpat, 16. 18. Januari 1932.

Per Wieselgren

Vi ha till Vitterhetsakademien ingivit en ansökan om bidrag till Humanistiska fonden. Om denna ansökan kunde beviljas, vore det ju ett ytter-ligen gott handtag för oss, och jag tror verkligen att det både ur veten-skaplig och politisk synpunkt blöve väl användbara pengarna. Vi fångat alltså sent reda på möjligheten att i december ansöka om bidrag för ett mindre ta-rod på eventuella närmare bestämmelser för fonden i fråga men hoppas att man ej av något formalistiskt skäl lägger vår ansökan ad acta. Så veta vi t ex. ej med säkerhet, om alla de tre punkter på vår ansökan, där vi redogjort för hur vi tänkt oss användningen av ett eventuellt anslag, låts sig förenas med fondens bestämmelser. Det gäller 1) inbuds av föreläsare i humanistiska ämnen, 2) studier i det baltiska materialet till svensk och svensk-estnisk historia samt 3) litteraturforskning. Under punkt 2 skulle förstås även tryckningsbidrag ingå. Skulle någon av punkterna i öka på ihop med bestämmelserna för fondens användning, förplikta vi osamturligtvis gärna att använda ett anslag blott till vad som angivits under den eller de punk-ter, mot vilka ingen invändning göres. En närmare motivering för punkt 2 har i går som komplettering till ansökan ingivits till akademien.